47 14. febr. fyrir lífsfjárvonina, og muni honum þá verða veitt uppbót fyrir hana samkvæmt 10. gr. í reglugjörð stofnunarinnar frá 29. desbr. 1870[1], með því skilyrði, að skírteinið fyrir hinni nýju lífsábyrgð verði fengið fjárhagsstjórninni til varðveizlu með þeim kostum, er til eru teknir í auglýsingu fjárhagsstjórnarinnar frá 25. febr. 1871[2].

Það sem að framan er skráð, læt jeg ekki undan falla að tjá yður, herra landshöfðingi, til þóknanlegrar leiðbeiningar og birtingar.

48 21. febr. — *Brjef* ráðgjafans fyrir Ísland *til landshöfðingja um* endurborgun á vínfanga- og tóbaksgjaldi. — Þjer hafið, herra landshöfðingi, sent hingað erindi, þar sem Pjetur Fr. Eggerz, kaupmaður á Borðeyri, kvartar undan því, að heimtað hafi verið af sjer aðflutningsgjald samkvæmt lögum frá 11. febr 1876, af vínföngum og tóbaki, er komið hafi með skipinu «Amalie» að Borðeyri og skjöl hafi verið sýnd fyrir í sama mund og verið var að þinglýsa lögunum á manntalsþingi í þeirri þinghá, er skipið hafnaði sig í, og mælist hann til þess, að sjer verði skilað aptur fje því, er hann telur ranglega af sjer heimtað. Takið þjer í þóknanlegu brjefi frá 25. nóvbr. f. á. fram, að áminnst sýning á tollskjölum fyrir skipið «Amalie» verði tæplega lögleg talin, þar sem það sje Pjetur kaupmaður sjálfur, er skjölin hafi sýnd verið, og hafi hann eptir því átt að hafa eptirlit á, að hann bryti eigi sjálfur verzlunar- og toll-lögin, enda þótt honum væri til þess umboð veitt af sýslumanni. Af þessari ástæðu ætlið þjer, að það atriði verði að ráða úrslitum þessa máls, að lögleg rannsókn á skjölunum og áritun á þau hefði ekki getað farið fram fyr en að afloknu manntalsþinginu af hendi sýslumanns sjálfs, og leggið þjer það því til, að hin umbeðna endurborgun verði ekki veitt. En skyldi ráðgjafinn samt álíta áminnzta rannsókn skjalanna gilda gagnvart landsstjórninni, hafið þjer farið fram á það til vara, að hið borgaða tóbaksgjald verði, hvernig sem fer, ekki endurgoldið beiðandanum, því að tollskyldan fyrir tóbak lendi eigi á því, fyr en það sje flutt í land, en það hafi fráleitt verið gjört, fyr en að lögin um aðflutningsgjald af tóbaki voru búin að öðlast gildi á Borðeyri.

Út af þessu skal það þjónustusamlega tjáð til þóknanlegrar leiðbeiningar og ráðstafanar, að *með því að* tæplega muni þegar á allt er litið, fært að rengja gildi skjalasýningar þeirrar, er fram hefir farið á lögmætan hátt af skipstjóra hendi fyrir þeim manni, er sýslumaður hafði veitt umboð til þess, þótt þessi maður væri mjög óheppilega valinn, *með því að* vínföng verður að telja innflutt jafnskjótt sem búið er að sýna skjöl og skilríki fyrir skipinu, og *með því að* það loksins eigi er víst, að búið hafi verið að þinglýsa lögunum 11. febr. 1876 um breytingu á tilskipun 26. febr. 1872 um gjald af brennivíni o. fl. áður en sýnd voru skjöl skipsins, verður að reikna hjer tollinn af hinum innfluttu vínföngum samkv. tilsk. 26. febr. 1872 og greiða því beiðandanum aptur það, sem um fram hefir heimtað verið. En að því er aptur á móti snertir hitt atriðið, að heimtað hefir verið af beiðandanum gjald af tóbaki því, er fluttist í sama sinn, verður ráðgjafinn að vera yður samdóma um það, herra landshöfðingi, að rjett hafi verið að gjöra það samkvæmt lögum um aðflutningsgjald af tóbaki 11. febr. 1876.

49 23. febr. — *Brjef* innanríkisstjórnarinnar *til landshöfðingja um* ferðir gufuskipsins

1) Sjá hið danska lagasafn Algreens Ússings XVI bls. 9. og dönsk lagatíðindi 1871 No. 6.

2) Sjá hið danska lagasafn Algreens Ússings XVI bls. 81. og dönsk lagatíðindi 1871 No. 28.

Arktúrusar — Til þóknanlegrar leiðbeiningar skal ekki undanfellt að gefa þjónustu- **49**
samlega til vitundar, að gufuskipið »Arktúrus» mun á 4. ferð þess frá Íslandi leggja af 23. febr.
stað frá Reykjavík 30. júlí þ. á. í stað hins 27. s. m., er tiltekinn er í ferða-áætluninni,
og að skipið mun í öllum ferðunum frá Íslandi leggja af stað frá Reykjavík kl. 3 eptir
hádegi hinn tiltekna burtfarardag í stað kl. 6 eða 8 fyrir hádegi, og er það gjört vegna
þess, að það á að koma við á Vestmannaeyjum.

— *Brjef* ráðgjafans fyrir Ísland *til landshöfðingja um* kennslu yfirsetu- **50**
kvenna og um yfirsetu-áhöld. — Þar sem hjeraðslæknirinn í 11. læknis- 24. febr.
hjeraði hafði mælzt til þess, að sjer yrði veitt hæfileg þóknun úr landssjóði fyrir að hafa
samkv. 5. gr. yfirsetukvennalaganna 17. desbr. f. á. kennt 3 yfirsetukonum, hafið þjer,
herra landshöfðingi, í þóknanlegu brjefi frá 24. nóvbr. f. á. spurt um, hvort landlækni eða
hlutaðeigandi hjeraðslæknum beri sjerstök þóknun fyrir slíka kennslu og yfirheyrslu; hafið
þjer um leið beiðzt vísbendingar ráðgjafans um það, hvort kaupa megi samkvæmt 4. gr.
laganna 17. desbr. 1875 á kostnað landssjóðs hin nauðsynlegu áhöld handa öllum yfir-
setukonum, eða að eins handa þeim, er kennt er, eptir að lög þessi hafa öðlazt gildi, og hvort
svo beri á að líta, sem áhöldin eigi að fylgja yfirsetu-sýslaninni, og beri því að skila þeim
þeirri, er við tekur, er yfirsetukvennaskipti verða, eða ekki.

Út af þessu skal það þjónustusamlega tjáð til þóknanlegrar leiðbeiningar og birt-
ingar, að með því að kennsla yfirsetukvenna verður samkvæmt 5. gr. laganna 17. desbr. 1875
að telja með öðrum störfum læknisins í landsins þjónustu, og með því að eptir reglum þeim,
er staðið hafa að undanförnu og sem skylduðu landlækni til þess að segja yfirsetukvenna-
efnum til kauplaust, hefir eigi verið greidd nein þóknun fyrir þenna starfa, getur samkvæmt
1. lið 4. gr. laganna 14. oktbr. 1875 ekki heldur eptirleiðis borið landlækni eða þeim 4
hjeraðslæknum, er 5. gr. laganna frá 17. desbr. 1875 felur á hendur kennslu yfirsetukvenna,
nokkur borgun fyrir þetta. Þess er því næst að geta, að því er snertir skilninginn á 4.
gr. nýnefndra laga, að eigi getur að dómi ráðgjafans leikið neinn efi á því, að hin nauð-
synlegu áhöld beri að útvega handa öllum hjeraðsyfirsetukonum, er *skipaðar* eru sam-
kvæmt lögunum, og hvort sem þær hafa fengið tilsögnina fyrir eða eptir að lögin öðluðust
gildi, og að áhöldin verði að fylgja sýsluninni; en að öðru leyti verði að telja sjálfsagt
að eigi verði farið að útvega aptur á kostnað almennings áhöld handa þeim yfirsetu-
konum, er kynnu að hafa í fyrri stöðu sinni fengið áhöld fyrir fje úr almennum sjóði,
og þetta mun eiga sjer stað um allar þær, er notið hafa tilsagnar á fæðingarstofnuninni.

— *Brjef* ráðgjafans fyrir Ísland *til landshöfðingja um* styrk til að gefa út **51**
forn-rit. — Með þóknanlegu brjefi 2. desbr. síðastl. hafið þjer, herra landshöfðingi, sent 24. febr.
hingað bónarbrjef frá sóknarprestinum að Melstað, sira Þorvaldi Bjarnarsyni, ásamt álits-
skjali frá biskupinum á Íslandi, og fer beiðandi fram á, að sjer verði veittur 1000—1100
kr. styrkur úr landsjóði, til að gefa út hinar ágætustu óprentuðu þýðingar á «homilium«
(prjedikunum) og «homiletiskum ritum» (biflíuskýringum) fornkirkjunnar, er handritasafn Árna
Magnússonar hafi einkum að geyma. Hafið þjer tekið fram, herra landshöfðingi, að yrði
hinn umbeðni styrkur veittur, mundi eiga að taka hann af þeim hlut fjárins, sem veitt er
með 15. gr. fjárlaganna, er ráðgjafinn hefir umráð yfir, en segizt þó jafnframt vera fús á